

S. D. Ex Francia Orientali, ubi ꝑ duos feros menses Eggi, cu' muneribus
 esset die 3. Martij, binas tuas literas inueni: quarum altera .II.
 altera 22. Nouemb. adscriptum Sababat diuini. Ad utraq; nunc
 respondere tentabo: cu' praesertim occasio mittendi à mundanis
 offeratur. Ago tibi grās, quod tanta diligentia Patavinās
 me respondisti ignaro mihi, attamen cognoscendi cupido. Scipio
 fuit nunc Mercurius. et Monachus: et, quod magis mihi co-
 luptati fuit, postea desisset, institutaq; lectiones 2. Jan.
 affirmant me. Gaudeo ut te incolunt masissae, et locum
 quiescendi inuenisse.

Intelligo ut ut tuis hospitium tibi dedisse gratum et illustre
virum D. Andrea Quodam: cuius ego virtute, et doctrina
ante multos annos mirifice audiri praedicari. Inuitatus sosp
us fui a Polonis, ut ad eum litteras darem: nec ego alius
me ab ea res fui. Mortui tamen, cum occasio nulla scriben
di offerretur, ne vir tantus vel amicitia et observatio
mea aspernarentur, vel aliter factum meum interpretaretur.
Itaque me continui: nec multo post audiri me in suspicionem
aliquam venisse, quasi Arij dogmati fauere. Et si vero pra
ter inuicem fieri viro tanto ingenio, iudicio, tamque doctri
na et pietate praedito, timidior tam me me fec
cit. Scis enim quia scolasticus Nubilo illo Olmicius nescit
criminis non me facere tantum: cum a nullo errore et
peccato in omni mea vita alioquin fuissim. Vix puta
uius ullum hominem, qui minus me de articulo Trinitatis
sacrosancta unquam dubitaret. Quare si meum vocinabam
si tibi intantem audiret scelus tam nefarium, (de quo
nulla creatura ^{ex me} ~~verba~~ ^{illum} ~~audiret~~ ^{aut factum aliquem} ~~audiret~~ ^{audiret}
et quo vel suspicio probabilis posset nasci) quod non audiret
de longis disitis mentiri? Attamen cum de me ipsa
nil mihi costaret, et me nunc quidem constaret aliquid, opti
ma ~~ma~~ sperare uolui (et iam ista spero) nihil tam facili
de ^{mibi} ~~me~~ consui, quod Adversariis meis maxime occasione pro
beret ~~suam~~ ^{meam} improbitatem negandi. Quis enim ego sum alius
ut ne uelociter gaudere debeat, si tanto uiro plac
se indicat? Theas de putredine tibi mitto: fusionem et
plicationem per dialogum incipi, et modum absolui. Edatur
na cum tractatu de Aere potabili, Contagio, Morbis

totius substantia, Somno, Melancholia, Convulsionibus, et
alijs qbusda: qbz postoritatatem iuniorum studii. Nullus n, quod
scia, hanc morbo que usqz opposuit.

De Excommunicatione na scripsi, quos, curto suo, nullus ho-
mo unquam confutabit. Tentarunt n. Boza, Nostri, Galli om-
docti, sed frustra tentarunt: et pudet nos refutationem suam,
judabit magis, cum Responsiones meas ingruant: imò abinde
se cognoscat, nisi fronte praefusa habeat mactricia. Exim

Fi dn. Duditius, ut
scribis, paratus est
scriba satisfacere. Ne
propter agrum, sed ut
finis cupiat cognoscere
cupio.

ptu, si ita uoles, transcribi tibi curabo et Argum et Responsi-
onem: Quando ~~et~~ uulgationes sin. missis: cu praesertim plus
rimo turbaz in Ecclesia nunc habens in Saxonia, et
hic ob morte principis Electoris: ut noua disputatio
notu uidetur esse opus.

Ad posteriora uenio, in qbus mihi quæstio proponitur discen-
tienda, an Medicina sit opus? Vidari .n. inutilem nã esse,
si præfixiti sint sui cuiq; dies, ut nec temporis nec strig
quæda occurrere valeat. Miror uelementer inueniri aliquem
potuisse, qd de hoc no quereret. Ad ualde pauca respicit,
quis hic dubitat. Sed quando scitu hoc uolumus comping,
ago ueremus diligentius. Respondent no utiliam modo, ue-
ru etia necessaria esse: ^{quid} ~~Potabo affirmatiua hanc pri-~~
^{Physicè} mu Philosophicè, deinde Theologicè ^{// probabo;} tractar utriq;, sed
firmo et aperto, "Rex nulla parit naturaliter, quantissim calor
vix congruit superest. Hic .n. author et effector, et construa-
tor est temptationis: qua incolumi permannente rex nulla in-
terire potest. Manet aut calor insitus in eo qualibet tantisper,
du alimentu ei suppetit conueniens. Calor .n. nativus instar ig-
nis (aut flammæ in thijonio accese) perpetuo indiget alimento.
Continuè namq; generatur et occidit, sicut ⁱⁿ flumine semp aqua
protinus lapsa noua succedit. Alimentu parò nativi caloris, quod
rationem lucernarum obui habet, est humidu congenitu. Quod se
^{cum} in re aliqua copiosu et lentu inest, difficilior ac longior tem-
pore absorbitur: si uero paucū est et aqueu, breui admodu tēporē
dissipatur. Ut uno uerbo dicā oia, sic nos habet. Quanto magis
humidu ^{istud} ~~est~~ calori nativo, cuius est pabulu, resistit, tanto ei uiusq;
uita seu duratio longior est aut brevior. Hoc spatium temporis, quo
ei cuiq; calor insitus propriu humidu depascitur naturaliter, id est
^{"in re"} absq; morbo, aut ^{fatu nominant} aut ~~aut uelante~~ Præparatrici. His positis, certu est apud
Aristotelis sectatores uitam produci antea ad hunc terminu usq; posse.

252
Dus. n. dubitat artē hoc prestare posse, ut serius aut temporius
= Gūmidū à calore consumatur. Etiam dū hoc

Obscurum non est Aprico = Humidum à calore consumatur? Item dñe hoc agimus, ut praeter na-
lis, artus, arbores, in tures modum color non augeatur, et humidum propter adventitiam causam
et calidiores felices, qui non minuat, ab interitu celeriora non praestruamus. Qui cibis ma-
aprico, quia apricu ut in
gido fote platatas

Noeunt Agricola: certas, si succi uescitur, ut ob id corporis uitiis Gummis replet, nec idonea
 arboris in aprico et ca: materia pro repositione Gummi, quod dissipatum est, habet, nec co:
 hio loco plantatas longe uerre potest, quin pro febres aliosq: morbos caloris proportio ad
 saluam, qua in opaco et frigido solo consistat, nasci Gummum mutatur. An no quotidie uidemus Herbas, quae frigoris
 fructusq: suos ^{leues} aut Gummis asperitate ferre nequeunt, multis annis conseruari,
 et ~~in~~ et copiosius, cu uel integrantur, uel in colla calidius loco ad usq: ponuntur
 prouari. Hic est curren

iaq; corior, qui utitur ^{fructus} nonnulli arte, qui ^{ux} mensam unam integrum manserunt, per
bit ad parietem, iuxta totum annum ^{merentes} servant. ^f Cetera ars, quae naturam in formam
quae ignis ^{subinde} ~~perfractio~~ ac = nu calorem ductu imprimit, et, ne pabula sua iusto calore
candi solat plantata in, ^{et} ^{procauens} ^{deest} ^{absumat}, quaeq; cognita humidu, quoad eius fieri potest, au-

tulit, quā alia om̄s gē-gat, Medicina vlt. Quocirca nō utilis tantū vlt, vltū etiā
mas ostendere ceperunt. necessaria: nisi quis ^{infecto affir} ~~nausā~~ mare auit profligatione morboz.
Vidi Bononiā ^{quae} ~~fina~~ alia, qui humidū congestū dissipant ^{festinant} ~~propter~~ possunt, necessaria
in media usq; Hyeme nō esse.

et folia servabat, et Apud Christianos facilius est quicquid quæstionis replicatio. Griftus
fama per octiduo multo. n. ingratos Medicis indignos affirmat. In Dei populo et Repub.
amra alias fractus ferret maturos, immaturos, Medicos semp fuisse, manifeste patet ex. 60. cap. Gen. Exodi. 21.
et nuper oratos aut. 2. Paral. 16. Ecclesiast. 38. Et hoc qd loco ^{postremo} palam ubi nunc scribit

[illegible]

dūci. Ex q̄b̄ nūdūntiss̄ hac parte nobis concedet, illam
 p̄m̄ p̄o^{ro}bat̄, natūm q̄b̄ arḡis, ^{ning} nūcessaria ~~et~~ de
 calorem arte augeri et monstrabūt. Arḡm̄ certū dō p̄ss̄into mortis dīo ac tempore
 minūi posse, ut eīg op̄e utrobīq̄ ^{locū aque habet.} ~~et~~ p̄bat̄. An q̄a mortis hora infirmū nobis dūm,
 rationes et maturēt̄, ^{etia}

rationes et naturas, necesse non habemus nosse ac bibere? Argutabitur Qui etiam
ut impediatur aliq, frustra cibū assūmi, qd nec detrahenda nec addenda
nobis praescripto possumus. Si cibū potius necessarium confite-
mur, quo arcto alio remedia inutilia monstrabit. " 208

~~hanc applicatio~~ ~~hanc~~ ~~est~~. Providentia Dei falli non potest: atque ob
id necessario ceciderunt oia, quorumque fuit, si ad Dei providentiam
referantur. At si ad nos respiciamus, contingantia sunt pluri.

ma. Quonia igitur et hoc Deus providit ac voluit, ut aliqui
beneficio metoz sanctentur (sicut vita nos vult cibo ac potu produci
et) minimis infra et dona hore diuina claustris appropin-
debamus. Quia peccata sara no possumus. Vnde Deus non...

optimus. Quia prope non possumus, non tunc per per =

Dñs miraculosi iu- An ga nemo ad Christu puenit, nisi ¹¹ pater traxerit, Ministeri-
 ta nostra nunc no- git, sed per media et hois necessarium non est. Suma est. ~~scilicet~~ ¹¹ nescimus confite Dñ-
 instrumeta ab ipso de inter nostra termino, de agrotationis et sanationes, ¹¹ faciendum
 ordinata agit: in qbz id nobis ~~scilicet~~ ^{scilicet} est, quod ~~scilicet~~ ^{scilicet} mandavit ac ordinavit, siue mori-
 nique omni ~~scilicet~~ ^{scilicet} sua ne iniura nos uelit. ~~scilicet~~ ^{scilicet} Cogitandum nobis est, maxime, ne ~~scilicet~~ ^{scilicet}
 nobis potiora, maiora- ¹¹ et sol-
 ti, gloria, et clariora, tanta uis deprebandamur, sed ut ~~scilicet~~ ^{scilicet} ab ipso precipus ¹¹ est
 ligatissime potestati. tenemus, dñ, quod nostru est, facimus. Ergo siue pphos copu-
 Quia igitur mus, siue Dñi uerbu audiamus, necessaria esse Medica artem
 concedimus cogimur. #

Syracidius affirmat Medicinā à Dno creatam, ~~propter necessitatem, id est, necessitatem~~
 ut stipendium ei dari faciat precipit. ~~Deinde subdit, quod imprimis observandum est, Medicinā~~
 nā à Dno, ^{mortalibus} donatā esse, ac in pincio apud Reges fore quing professori: postremo
 addit (quod imprimis observandum est) Deū et artis Medicæ miraculis ut sanatio-
 nibz laudari et prædicari uelle. ~~Subt~~ Ipse namq; et medicamina, inq; sanat
 et dolores hominū liberat. Non igitur tollit artis exercitiū Dns praeficienti.
 Nec ob id nos iuxta praescriptū Dni, ^{no} agere debemus, quia ~~non~~ scimus ab
 æterno præuidisse, utrum praefutura sint uic in pharmaca, qbz utimur.
 Qui hoc medicū negligit, nō sine culpa sua morit̃, nec poterit nō uilumari ob
 hanc nō conscientia. Qui Dni ordinationi parat, ac morit̃ nihilominus, bona
 conscientia corā Dno consistat, ~~sed~~ in nulla sua culpa se mortem intelligit.